

REGUŁA BITEWNA

1. UZBROJENIE:

Broń dopuszczona do walki to: miecze, szable, noże bojowe, włócznie jedno- i dwuręczne oraz topory jedno- i dwuręczne. Przedmioty te powinny posiadać:

- odpowiednie datowanie (Wczesne Średniowiecze),
- tępą powierzchnię,
- ostrze pozbawione zadziorów.

Oszczepy oraz łuki będą brać udział jedynie w inscenizacji bitwy pod Cedynią. Ich używanie w innych potyczkach jest zabronione!

2. UZBROJENIE OCHRONNE:

Składa się na nie:

- hełm,
- przesywanica,
- kolczuga,
- lamelka metalowa
- tarcza,
- osłony rąk (rękawice podszyte skórą bądź rękawice kolcze),
- osłony stawów kolanowych oraz łokciowych (np. ochraniacze sportowe ukryte pod odzieniem).

Każdy walczący, bezwarunkowo, musi posiadać osłonę głowy w postaci hełmu, który ma:

- odpowiednie datowanie (Wczesne Średniowiecze),
- osłonę karku w postaci: pikowanej czapki, kołnierza kolczego.

Każdy wojownik walczący bronią jednoręczną powinien posiadać tarczę. Tarcze powinny być:

- odpowiednio datowane (Wczesne Średniowiecze),
- wykonane z desek bądź sklejki zamaskowanej farbą, skórą lub tkaniną,
- pozbawione ostrych krawędzi (m. in. zadziory okucia rantu).
- estetyczne i w poprawnym stanie technicznym.

Reszta uzbrojenia ochronnego jest nieobowiązkowa!

Udział w bitwie oraz potyczkach w niekompletnym uzbrojeniu odbywa się na własną odpowiedzialność każdego uczestnika.

3. ZASADY WALKI:

PUNKTOWANE są ciosy w:

- powyżej kolan,
- korpusek,
- ramiona,
- głowę.

NIE PUNKTOWANE są ciosy w:

- poniżej kolan,
- kolana,
- przedramiona,
- łokcie.

Trafienie bronią w punktowane miejsca na ciele wojownika powoduje jego „śmierć”. Jeśli wojownik nie poczuje uderzenia to należy je powtórzyć ze zdwojoną siłą. Wszyscy „nieśmiertelni” będą zdyskwalifikowani!

ZABRONIONE jest:

- zadawanie jakichkolwiek sztychów,
- uderzanie rantem tarczy w twarz oraz szyję,
- spychanie walczących z murów, skarp i górtek,
- zadawanie ciosów obuchem topora (ciosy takie nie są punktowane).

DOZWOLONE są:

- pchnięcia tarczą,
- przechwytywanie tarczy i broni,
- kopnięcia oraz uderzenia dłońmi (walka wręcz).

W trosce o bezpieczeństwo walczących sędziowie zastrzegają sobie prawo do natychmiastowego przerwania nieprzepisowej walki (nagminnego łamania podanych reguł). Należy bezwzględnie podporządkować się ich decyzjom.

„BOHURT”:

1. UZBROJENIE:

Broń dopuszczona do walki w bohurcie to: miecze, szable, noże bojowe oraz topory jedno- i dwuręczne. Przedmioty te powinny posiadać:

- odpowiednie datowanie (Wczesne Średniowiecze),
- tępą powierzchnię,
- ostrze pozbawione zadziorów.

2. UZBROJENIE OCHRONNE:

Składa się na nie:

- hełm,
- przesywanica,
- kolczuga,
- lamelka,
- osłony rąk (rękawice podszyte skórą bądź rękawice kolcze),
- osłony stawów kolanowych oraz łokciowych (osłony paskowe lub ochraniacze sportowe ukryte pod odzieniem),
- tarcza.

Każdy walczący, bezwarunkowo, musi posiadać uzbrojenie ochronne oraz osłonę głowy w postaci hełmu z nosalem bądź okularem. Przedmiot ten powinien posiadać:

- odpowiednie datowanie (Wczesne Średniowiecze),
- osłonę karku w postaci: pikowanej czapki, kołnierza kolczego.

Każdy wojownik walczący bronią jednoręczną powinien posiadać tarczę.

Tarcze powinny być:

- odpowiednio datowane (Wczesne Średniowiecze),
- wykonane z desek bądź sklejki zamaskowanej farbą, skórą lub tkaniną,

- pozbawione ostrych krawędzi (m. in. zadziory okucia rantu).
- estetyczne i w poprawnym stanie technicznym.

3. ZASADY WALKI:

Starcie trwa do utraty sił lub momentu upadku walczących. Osoby leżące nie podnoszą się w celu kontynuowania walki, a ich przeciwnicy nie zadają im dalszych ciosów.

PUNKTOWANE są ciosy w:

- powyżej kolan,
- korpuz,
- ramiona
- głowę.

ZABRONIONE jest:

- zadawanie jakichkolwiek sztychów,
- uderzanie w potylicę, poniżej kolan, w kolana oraz w łokcie,
- uderzanie rantem tarczy w twarz oraz szyję,
- uderzanie leżącego przeciwnika,
- spychanie walczących z murów, skarp i górtek,
- zadawanie ciosów obuchem topora.

DOZWOLONE są:

- pchnięcia tarczą,
- przechwytywanie tarczy i broni,
- kopnięcia oraz uderzenia dłońmi (walka wręcz).

W trosce o bezpieczeństwo walczących sędziowie zastrzegają sobie prawo do natychmiastowego przerwania nieprzepisowej walki (nagminnego łamania podanych reguł). Należy bezwzględnie podporządkować się ich decyzjom.

Przed bitwami oraz pojedynkami sędziowie lub wyznaczone przez nich osoby sprawdzać będą stan uzbrojenia pod kątem bezpieczeństwa oraz jej historyczności.